

Ralph Erskine

Dertiende preek. Romeinen 12:12. "Volhardt in het gebed."

Besturingen betreffende het gebed.

Het gebed is voor de natuurlijk onvernieuwd mens een even grote verborgenheid als enig ander deel van onze heilige godsdienst. Ieder waar Christen is een priester (Openb. 1:6) en heeft een altaar. Maar wij moeten, helaas, met Izak zeggen: Waar is het lam ten brandoffer?" Wij hebben niets te offeren tenzij dat de Heere ons van een lam voorziet, en ons onderricht, hoe dat te offeren. Het wordt als iets gemakkelijk aangemerkt te bidden. Waarlijk, lippenwerk is een gemakkelijk werk, een wit pleisteren van de buitenkant van het graf. Maar het is niet gemakkelijk het walgelijke dode lichaam leven te geven; dat is Gods werk, daartoe wordt de arm des Heeren vereist. O, dat de mensen in beweging kwamen, om tot de hemel te roepen, dat de arm des Heeren mocht worden geopenbaard, opdat zij met behulp van deze krachtige arm de hier gegeven roeping mochten beantwoorden, *om te volharden in het gebed.*

Ik heb deze vermaning tevoren reeds gedeeltelijk behandeld en over de daaromtrent voorgestelde eerste zaak reeds gesproken, namelijk, over de beweegredenen tot het gebed. Dit mocht, met alles wat ik reeds eerder over dit onderwerp heb aangevoerd, alle biddeloze mensen in deze vergadering, beide in hun binnenkamers en in hun huisgezinnen, dit werk hebben doen beginnen. Maar al zou iemand het daardoor hebben opgevat, nochtans zal wat ik daarvan uit het woord van God heb gezegd niet op de aarde vallen, zonder dat Gods voornemen vervuld wordt. Mijn arbeid zal niet verloren zijn; want al zou het niets op uw harten en op uw praktijk uitwerken ; het zal nochtans tegen een biddeloos geslacht onder ons een blijvend getuigenis zijn.

2. De tweede zaak, die ik in het stuk van vermaning heb voorgesteld was, **dat ik u middelen zou aan de hand doen, om u in deze groten plicht des gebeds te besturen.**

Niet elke sleutel toch zal de deuren des hemels ontsluiten, noch ieder kloppen zal ons daar toegang verleen. Daarom zal ik, naarmate de Heere mij bekwaamheid schenkt, u enige besturingen. geven.

Voordat ik hiertoe overga, eis ik plechtig in de Naam van God van u, dat u belooft het in 's Heeren kracht te beginnen, en als u overeenkomstig de volgende besturingen handelt, dan durf ik op mij te nemen u in de Naam des Heeren te beloven, dat u voorspoedig zult zijn, en als u het niet doet, zal alles wat ik heb gezegd en nog zal zeggen tegen u getuigen.

De besturingen, die ik u zal geven, zijn van drie soorten.

(1) VOORAFGAANDE, de zodanige, die de plicht voorafgaan.

(2) BIJKOMENDE, de zodanige, die met de plicht moeten gepaard gaan.

(3) ACHTERVOLGENDE, de zodanige, die na het verrichten van de plicht moeten volgen.

Wat de VOORAFGAANDE dingen betreft, of de dingen, die het gebed moeten voorafgaan, om ons er toe voor te bereiden: er moeten enige dingen worden verricht, die de plicht bevorderen, en enkele dingen vermeden, die het verhinderen.

Iste. Wij moeten onze aandacht schenken aan enkele dingen. die de plicht zullen bevorderen. Laat mij u enkele dingen opnoemen. namelijk:

1. Een goede staat.
2. Een levendige gestalte.
3. Overdenking.

1. Een goede staat.

Dit is het noodzakelijkste van alles voor het gebed, want als iemand niet in een staat van genade is, als hij geen gerechtvaardigd wedergeboren persoon is, waarmede zal hij dan voor de Heere komen? Hij die Zijn smekingen met vertrouwen op een goeden uitslag aan een hof voorlegt, moet een gunsteling zijn. Anderen moeten bidden, en kunnen door de genade Gods in Christus voorspoedig zijn, maar de gelovige gunstgenoot zal voorspoedig zijn. Het gebod is aan allen, maar de belofte is alleen aan de gelovige, "De ogen des Heeren zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun geroep." Vreemdelingen mogen weklagen, en het is niet zeker, of wij hen zullen te hulp komen of niet, maar als onze kinderen in benauwdheid zitten en zij schreeuw, zullen wij ons haasten hen te helpen. Hij die door het geloof kan roepen: *Abba, Vader*, kan met vertrouwen verwachten, dat God met hem als met een kind zal handelen. Vereniging met Christus is noodzakelijk voor onze aanneming in het gebed, want wij worden begenadigd in den Geliefde. Het gebed van een ongelovig natuurlijk mens is als de schepen van Jósafat die gemaakt waren om naar Tarsis te gaan om goud, maar die onderweg verbroken werden. Zij krijgen die koopwaar niet, die beter is dan zilver en haar inkomst dan het uitgegraven goud, waarvoor zij naar zij beweren van wal steken. Maar het gebed van de gelovige is als de schepen van Salomo, die naar Ofir werden gezonden; de schepen hadden een goede reis en brachten vierhonderd en twintig talenten goud mee. Onnaspeurlijk zijn de rijkdommen waarmede het schip van een gelovige bevracht is. Daarom, man of vrouw, om Gode wel, behaaglijk te bidden, overweeg uw staat, of u als een vriend of als een vijand aan de poort des hemels gaat kloppen. Ik zal u daarvoor twee of drie redenen opgeven.

- (1) Omdat uw gebeden uw persoon niet kunnen rechtvaardigen, zij kunnen niets bij God verdienen, noch vergeving voor u verwerven, omdat wij alleen aangenaam zijn in de persoon, in de gerechtigheid, van Christus.
- (2) God waardeert niet zozeer onze gebeden, als wel de bron waaruit zij voortvloeien en het doel dat wij er met beogen. Nu, zolang niet uw harten vernieuwd en veranderd zijn, kunt u niet uit een beginsel van liefde handelen; dan moeten uw beweegredenen vleselijk en uw oogmelk eigenbelang zijn.
- (3) Omdat niemand Gode welbehaaglijk kan bidden dan door de Geest. Nu, alleen de gerechtvaardigde, de gelovige, heeft de Geest van Christus.
- (4) Niemand kan Gode welbehaaglijk bidden zonder deel te hebben aan de verdienste en de voorbedding van Christus, in Wie alle beloften *ja en amen* zijn; zolang u dan ook niet met Hem verenigd zijt, is er geen toegang tot de troon, geen Gode welbehaaglijke offerande. Een voornaam Godgeleerde zegt: *Het blaffen van een hond is Gode even behaaglijk als het gebed van iemand, die buiten Christus is.* Wel is waar, kan een ongelovige op Gods soevereine genade pleiten en verhoord worden, maar de gelovige kan op Gods trouwbelofte pleiten en moet verhoord worden.

Daarom, overweegt, wanneer ge u tot het gebed begeeft, wie u bent, die bidt. Bent u de opstandeling, die God om vergeving smeekt en nochtans met de wapenen van opstand in uw hand tot hem komt, en zou u verwachten dus aangenomen te worden? O werpt dan uw zonden

weg, werpt uw afgoden weg; onze Heere Jezus trouwt niemand anders dan weduwen, die van alle andere mannen gescheiden zijn, en Hij opent zijn hart voor niemand anders dan voor Zijn ondertrouwde vrouw.

Ik beveel u dan in de eerste plaats aan, dat u uw staat beziet. Ziet toe, dat uw hoofden en harten voorzien zijn: uw hoofden met gezonde kennis en uw harten met zaligmakende genade; zonder deze beide zult u niet geschikt zijn, om dit werk op u te nemen. zonder zaligmakende kennis zult u geen bekwaamheid, en zonder zaligmakende genade zult u geen wil hebben, om dit werk te doen. Zaligmakende kennis van God, het Voorwerp van aanbidding, tot wie uw gebeden moeten gericht worden; kennis van Christus de Middelaar, in Wie u alleen toegang kunt hebben; en kennis van de Geest, die u in de verrichting moet te hulp komen; anders aanbidt u wat u niet weet, en daar u niet om geeft hoe u het doet. zonder de ware kennis van God aanbidt u een onbekende God, en zonder zaligmakende genade zal uw bidden maar lippenwerk en dus verloren arbeid zijn. uw vroomheid zal maar geveinsdheid zijn.

Misschien zult u zeggen: *Hoe zal ik dit beginsel van zaligmakende genade krijgen, opdat ik in een goeden staat moge zijn?*

Ik antwoord: u moet overtuigd zijn, dat u het van nature niet hebt, dat u het niet in u kunt werken; het geloof is een gave Gods. U moet rechte kennis trachten te krijgen van het verbond der genade en daarop pleiten. God belooft daarin Zijn wetten in uw binnenste te zullen geven, u te onderwijzen om hem te kennen, en uw hart te besnijden om hem lief te hebben. Door deze en dergelijke vrije en dierbare beloften te bestuderen en daarop te pleiten, kunt u misschien de Goddelijke natuur deelachtig worden, opdat u God op een nieuwe en rechte wijze moogt dienen.

2. Een levendige gestalte is een andere zaak die vereist wordt om deze plicht des gebeds te bevorderen. Met deze gestalte bedoel ik, het opwekken en het beoefenen der genade. Indien toch de genade niet ingeplant is, kan zij niet worden geoefend; het is voor het nieuwe schepsel even natuurlijk naar God te hijgen, als voor het vuur te branden. Waar geen vuur is kan geen vlam zijn; waar geen genade is kan zij niet geoefend worden. Daarom, als u volgens de vorige besturing genade hebt gekregen, moet u trachten die op te wekken opdat zij moge ontbranden. De taal der genade in het gebed is Gode welbehaaglijk. Cato, eens gevraagd zijnde, waarom hij op zijn ouden dag de Griekse taal nog leerde, antwoordde: "Ik heb gehoord, dat de goden Grieks spreken, en ik zou hen graag in hun eigen taal aanspreken." Nu, alle de woorden Gods zijn woorden van genade. Van Christus staat geschreven: "Genade is uitgestort in Uw lippen." Daarom moet de taal van hen, die God niet zouden willen toespreken en aanbidden in een vreemde taal, een taal die Hij niet verstaat, met de oefening van genade worden uitgesproken. Als de mensen met hun gebed enige genade meenemen, mogen zij meer verwachten. Toen de zonen van Jakob naar Egypte gingen om koren te halen namen zij wat met zich mede om er onderweg van te leven; zo moet het kind van God, als hij in het gebed tot Christus gaat om geestelijk voedsel, trachten iets bij zich te hebben, om Hem in de plicht te versterken, en hij zal meer vinden. Arbeidt daartoe om uw hart, in de tijd tussen de plichten, in een biddende gestalte te bewaren.

3. Overdenking is een andere zaak, die deze plicht des gebeds zal bevorderen. David overdacht eerst en toen sprak hij met zijn tong. Overdenking is als het laden van een kanon en het gebed als het afschieten. Wat moeten wij overpeinzen? Wij moeten sommige dingen overdenken in betrekking tot onszelf en sommige dingen ten opzichte van God.

(1) Overdenk, in betrekking tot uzelf, uw zonden, uw behoeften, en die goedertierenheden die u ontvangt. Ik heb met u gesproken over drie delen van het gebed: *Belijdenis, smeking en dankzegging*. Overdenking nu geeft aan elk van deze haar eigen werk. Overdenking van de zonde

geeft stof tot belijdenis; overdenking van onze behoeften geeft stof tot smeking, en overdenking van de weldaden, die wij ontvangen geeft stof tot dankzegging. David overdacht deze drie dingen: Hij overdacht zijn zonden: "Mijn zonde is steeds voor u;" hij overdacht zijn noden: "Ik ben arm en nooddruftig;" hij overdacht de goedertierenheden die hem werden bewezen: "Heere, Uw goedertierenheid is voor mijn ogen."

- a. Overpeinst dan uw zonden, uw persoonlijke en betrekkelijke zonden; uw verborgene en openbare zonden; de zonden van uw hart en van uw leven. Spreekt ze met nadruk uit met haar verzwareningen door te overwegen tegen welk licht, welke liefde, welke bewegingen van Gods Geest zij zijn begaan. Als u deze vossen, deze kleine vossen, die de wijngaarden verderven, wilt doden, deze begeerlijkheden, die het wedergeboren deel verhinderen te bloeien, zal de overdenking hen uit hun schuilhoeken verdrijven, zodat u ze kunt vangen. Overdenkt tegen welk een oneindige majesteit, zuiverheid en goedertierenheid in God u hebt gezondigd, en denkt voornamelijk over het bloed van de gezegenden Jezus, dat door uw begeerlijkheden is vergoten.
- b. Overdenkt uw noden. Wat hebt u nodig, mens, wanneer u gaat bidden? Hij, die zijn boodschap vergeet, welke hij komt doen, moet verwachten, dat hij terug wordt gezonden zoals hij gekomen is. Overdenkt welke vergevende genade u nodig hebt; welke reinigende genade u behoeft; welke versterkende genade u onmisbaar is; welk licht, welke vrijheid, genade of vertroosting en ondersteuning u nodig hebt. Overdenkt welke zonde u heeft overwonnen, opdat u om vergeving en kracht tegen haar moogt bidden; welke nieuwe voorzienigheid u is overkomen, welk nieuw werk u is opgelegd, opdat u God moogt smeekegin u de gepaste genade en sterkte te verleengin, die u behoeft. Besef van volstrekte noodzakelijkheid zal u dringende behoefte schenken.
- c. Overdenkt de goedertierenheden die u worden bewezen. Overdenkt, bij voorbeeld, de veel tussenkomsten van goedertieren voorzienigheid over u, van uw geboorte af aan tot op dit ogenblik toe. Op hoeveel reizen bent u bewaard, uit hoeveel gevaren bent u verlost, in hoeveel gevaren bent u verlost, in hoeveel smartelijke wegen bent u ondersteund? Overdenkt de aard van Zijn goedertierenheden, hoe vrij zij werden geschonken, toen u rechtvaardig straffen in plaats van goedertierenheid verdiende. Evenals de zon - een mens, die met zijn rug naar haar toegekeerd staat, - nochtans met haar stralen verkwikt, zo ook heeft Hij u met goedertierenheden omringd, wanneer u God uw rug hebt toegekeerd en van hem bent afgeweken.
- d. Overdenk de volheid van Zijn goedertierenheid; veel lichamelijke goedheden. Wanneer velen gezondheid, sterkte, vrijheid, voedsel, kleding, slaap, ja, leden van hun lichaam moesten missen, hebt u misschien al deze dingen. En voornamelijk van uw geestelijke goedertierenheden, O wat zijn dat goedertierenheden! Het Evangelie der zaligheid, de rustdagen, de sacramenten, de genadetijden. En nog veel meer, indien u een gelovige bent, hebt u reden die onderscheidende genaden te overdenken: het beeld Gods, het bloed van Christus, eeuwige zaligheid door hem. Waarlijk, uw ganse leven is een bundel zegeningen. De overdenking daarvan kan u opwekken de Gever te danken. Als u de mensen moest zegenen wanneer zij u vloeken, hoeveel te meer moest u God zegenen wanneer Hij u zegent.

(2) Overdenkt, met opzicht op God, tot Wie u bidt:

1. Zijn Majesteit, dat Hij de grote en vreselijke God de oneindige, onmetelijke, onbegrijpelijke Heere is. Als God in uw overdenkingen rijst, zal het eigen vallen.
2. Overdenkt Zijn goedheid en genade als een milde Gever. Abraham vroeg maar één zoon; en God gaf hem een zaad als de sterren des hemels. Waarlijk Hij geeft als een koning, Hij geeft als God, Hij heeft lust beide in gezocht en in gevonden te worden.

De besturing dan, welke ik u geef en welke ikzelf wens te volgen is; *overdenkt voordat u bidt*. Overdenkt vooraf wat u God in het gebed zult voorstellen. Voorzeker, wanneer men onverwachts, hetzij alleen of in het openbaar, tot bidden wordt geroepen, mag men ootmoedig op de Heere vertrouwen om bijstand; en laat in een geval van deze aard het uitschietend gebed in plechtig gebed overgaan. Laat uw hart, voordat u de plicht begint een korte bede tot God opzenden, zoals: "Heere maak mij levend, dan zal ik uw Naam aanroepen." Heere laat Uw goede Geest mijn zwakheid te hulp komen." Heere, laat Uw genade mij genoeg zijn. Maar, als regel, moest men een weinig tijd nemen om zijn gedachten te bepalen bij en te bevestigen op de geestelijke zaken waarom wij moeten bidden. Wij moesten de dingen, die wij tot het onderwerp van ons gebed zullen maken, tevoren overdenken, en in onze harten regelen en rangschikken.

Ik ken geen Godgeleerde in de kerk van Schotland, die in deze zaak niet met mij overeenstemt. Daarom kunnen wij het niet anders dan als een onfatsoenlijke behandeling, beschouw, dat tegenstanders ons voor de wereld beschuldigen, dat wij mensen zijn, die voorstaan, om door onvoorbereide en schielijke ontboezemingen de meest overhaaste en onsamenhangende gedachten voor God te uiten, en dan onze zwakheid en ongerijmdheid verontschuldigen met het voorwendsel, dat wij door de Geest bidden. Als wij dit doen, maken wij ons aan een grootgin misslag schuldig; Maar indien niet, dan zullen zij, die ons vals beschuldigen, hun laster moeten verantwoorden.

Zo heb ik u enkele dingen voorgelegd, die de plicht des gebeds zullen bevorderen, welke moeten worden aangewend.

2de. Enkele dingen, die deze plicht des gebeds verhinderen, moeten worden vermeden.

- (1) In het algemeen maakt alle zonde, dat God geen acht slaat op het gebed. "Had ik naar ongerechtigheid met mijn hart gezien," zegt David, "de Heere zou niet gehoord hebben." Het kind, dat zijn vader vergeving vraagt voor zijn vloeken, moet dat niet vloekende vragen. "Die zijn oor afwendt van de wet te horen, diens gebed zelfs zal een gruwel zijn" (Spr. 28:9). Gelijk de vis, Remora geheten, hoewel zij maar klein is, een groot schip in zijn loop kan stuiten, zo zal de kleinste zonde, die gekoesterd en bedekt wordt, de aanneming van het gebed verhinderen, al is het nog zo dringend. Israël riep tot God, maar te vergeefs, zolang zij niet de vreemde goden hadden weggedaan; toen werd Zijn ziel verdrietig over de arbeid van Israël (Richt. 10 :10-17). Hij die zich in zijn leven het minst bezondigt, zal in het gebed de meeste vrijmoedigheid en voorspoed hebben. (1 Joh. 3:21, 22) "Geliefden, indien ons hart ons niet veroordeelt, zo hebben wij vrijmoedigheid tot God; en zo wat wij bidden, ontvangen wij van hem, dewijl wij, Zijn geboden bewaren, en doen hetgeen behaaglijk is voor Hem." Een bewustzijn van toegeven aan de zonde zal een onoverkomelijke sluitboom zijn voor onze gemeenschap met God.
- (2) Gelijk van alle zonde in het algemeen moet worden afgestaan, zo zijn er sommige zonden in het bijzonder, tegen welke men behoort te waken, zoals:
  - a. Toorn. "Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende heilige handen, zonder toorn en twisting" (1 Tim. 2:8). Hij die om vrede vraagt moet dat niet doen met toorn in zijn hart, hetzij tegenover God of tegenover de mensen. Hoe kunt u denken, dat God u uw veel miljoenen zal vergeven, als u uw naasten geen penninkske vergeeft? Hoe kunt u bidden: *Heere, vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren?* Zelfs de heidenen wierpen, wanneer zij offerden de gal van het offerdier weg, en zult u de gal van boosaardigheid, wraak, toorn en bitterheid aan God offeren?
  - b. Wereldse gedachten moeten ook worden afgelegd. Indien wij zullen zeggen: "Onze Vader, *die in de hemelen zijt,*" moeten onze genegenheden niet op de aarde zijn. Indien u uw aandacht schenkt aan enigerlei wereldse bezigheden wanneer u gaat bidden, zal de gedachte daaraan u vergezellen, en maken, dat u uw plicht afbreekt en wegloopt voordat

uw hart warm is geworden. De heidenen lieten hun schoenen voor de tempeldeur staan, om aan te tonen, dat alle aardse werkzaamheden en genegenheden moeten worden losgelaten, voordat wij tot God gaan. Tracht uw harten los te maken van de wereld. Besluit voordat u gaat bidden nauw de wacht te houden over uw harten, opdat het ongedierte van wereldse gedachten u in het gebed niet verhindere.

(3) Het eigen ik is een andere zaak, die moet worden afgelegd. Het eigen doet een mens meer zoeken naar een sierlijk gebed, dan naar de genade des gebeds, meer naar gave van uitdrukking, dan naar genegenheid. Hierdoor hebben sommigen tot hun droevige ervaring ondervonden, dat, wanneer zij enige hoge bevattingen van God mochten krijgen, gepaard gaande met enige betekenisvolle uitdrukkingen, hoogmoed en eigenbedoeling gingen terugzien op hetgeen zij hadden gezegd; waardoor de heilige vlam van ijver en liefde uitgeblust, en de genieting van God in de plicht wordt belemmerd. Wanneer wij bidden moeten wij verder zien dan onze gebeden. Het is één zaak, gemeenschap te hebben met een ordonnantie, en een andere zaak, gemeenschap met God te hebben in een ordonnantie. De mensen kunnen dikwijls meer ingenomen zijn met hun uitdrukkingen, of met hun aandoeningen in de plicht, dan met het Voorwerp van aanbidding, waarop zij behoorden te doelen. Maar wat het ook zij, dat zich tussen God en de ziel stelt, om de gedachten van God af te leiden, dat is een afgod. (Ezech. 10 4 :3) "Deze mannen hebben hun drekgoden in hun hart opgezet." De Zeventigen [de Septuaginta] hebben het vertaald: *zij hebben hun gedachten op hun harten gezet*; dat is: zij hebben afgoderij bedreven met hun inbeeldingen. De mensen kunnen in het bidden meer ingenomen zijn met hun gestalte, met hun aandoeningen en met hun uitdrukkingen, dan met God. Hun gedachten kunnen meer op het onderwerp dan op het Voorwerp van het gebed gevestigd zijn. Het is te vrezen, dat veel schuldig staan aan een geestelijke fijngesponnen afgoderij, ongelijksoortige gedachten in de plicht, die onze gemeenschap met God verijdelen.

Zover over de voorafgaande besturing, tot onze voorbereiding tot deze plicht des gebeds.

(2) BIJKOMENDE dingen, die met de plicht moeten gepaard gaan, of regels voor onze besturing in het bidden.

Hier zal het noodzakelijk zijn u besturing te geven:

1. Wat de stof aangaat, en
2. wat de wijze betreft.

De een heeft betrekking op de gave, de andere op de genade des gebeds; de een beantwoordt het geval, dat wij niet weten hoe te bidden.

1ste. Wij zullen dus eerst over de stof van het gebed spreken, opdat het u moge helpen in hetgeen u moet zeggen. De Heilige Geest zegt: (Hosea 10 4 :2) "Neemt woorden met u." Daarom moeten wij, in antwoord op dit Goddelijk bevel, weten wat wij in het gebed zullen zeggen.

Ik heb u in het leerstellig gedeelte reeds over de stof van het gebed gesproken, en om u verder behulpzaam te zijn, zal ik u kort de volgende besturingen geven

- (1) Woont een krachtige bediening bij. U weet, dat het geloof is uit het gehoor, ja, dat wij de Geest ontvangen uit de prediking des geloofs (Gal. 3:2). En hoe zullen wij bidden zonder de bijstand des Geestes? Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in welke zij niet geloofd hebben? en hoe zullen zij in hem geloven, van welke zij niet gehoord hebben? Hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt? U ziet hieruit, dat de vrucht der prediking zowel zal blijken in het gebed, als in de praktijk.
- (2) Onderzoekt de Schriften, om stof voor het gebed te krijgen. Die zijn beide de regel en de stof van het gebed. Indien u machtig zijt in de Schriften, zult u machtig zijn in het gebed. Onderzoekt naarstig de voorschriften der Schrift en zet die om in gebeden. Bestudeert de beloften en maakt die tot bewijs- en pleitgronden. Overweegt de bedreigingen der Schrift en

tracht die door smekingen af te wenden. Als u de Schrift dagelijks leest, bestudeert en overpeinst, zult u ervaren, dat u in het gebed gepaste uitdrukkingen toevloeden, welke zullen blijken bij alle gelegenheden gepaste stof te zijn. In de Schrift spreekt God tot u, en daardoor onderwijst Hij u wat u tot hem moet spreken. Spreekt tot Hem met Zijn eigen woorden, Er zijn ook veel voortreffelijke gebeden in de Bijbel opgetekend, welke ons alle stof verschaffen, voornamelijk *het gebed des Heeren*, waarvan ik u in het leerstellig gedeelte een uitgebreide verklaring hebt gegeven. Tracht deze gebeden te verstaan en er gebruik van te maken.

- (3) Benaarstig u om enige vaste orde in uw gebeden te krijgen, vooral als u met anderen voorgaat, anders zal uw gebed verward, opgewonden en vol nutteloze herhalingen zijn. Hoewel de manier van bidden aan der mensen vrijheid moet worden overgelaten, naar de gelegenheid het vereist, nochtans kan *een vaste regel in de vorm* zeer behulpzaam zijn ten opzichte van de stof van het gebed. Ik zal u ten opzichte van de methode alleen deze algemenen regel geven, dat in al de delen van het gebed dingen van dezelfde natuur en soort bij elkander gevoegd behoren te worden. Laat de algemeenheden en de bijzondere dingen ieder op zichzelf worden genoemd; het gebed voor de Kerk, voor het algemeen, op zichzelf; belijdenis van zonde op zichzelf; het smeken om zegeningen op zichzelf; dankzegging voor genoten weldaden op zichzelf; noemt alles afzonderlijk en niet verward dooreen gemengd. Het verwaarlozen van deze regel doet soms ernstige mensen, in hun bidden in gezelschap met anderen, overal heen dwalen. Sommigen zullen voor de Kerk bidden; dadelijk daarop bidden zij in betrekking tot hun eigen bijzondere omstandigheden, en dan beginnen zij weer in eens voor het algemeen te bidden. Deze methode van een vaste orde zou de mensen leren, hoe zij hun gedachten moeten regelen, wanneer zij in hun eigene orde worden uitgesproken, en het zou deze plicht en ordonnantie ook voor verachting behoeden.
- (4) Het is beter, dat u van enkele gepaste goed samengestelde formulieren gebruik maakt, dan dat u deze plicht in de afzondering of in uw huisgezin geheel verzuimt. Ik zeg het is veel beter dit te doen, dan het geheel te verzuimen, of het te verrichten tot bespottung en belaching van hen met wie u bidt. Dr. Preston zegt: *Een kind, dat niet kan lopen, mag een steun hebben, om het te helpen*; maar, zegt hij, *wij moesten niet altijd kinderen zijn*. Ik ben niet tegen formulieren als beslist ongeoorloofd. Want in sommige gevallen zijn zij zeker geschikt voor hen, die in dit opzicht onoverkomelijk zwak zijn. Nochtans durf ik zeggen, dat er geen grotere hinderpaal is voor de gave des gebeds, (afgescheiden van de genade daartoe) dan dat men zich geheel bepaalt tot het gebruik van boeken; ja, het is niet alleen onschriftuurlijk, maar ook onredelijk en ten hoogste krenkend. Heeft iemand echter in het minst geen gave, dan kan hij niemand krenken, als hij een formulier gebruikt. Als een predikant waarlijk geen preekgaven had, zou hij beter doen met al zijn preken uit een boek te halen, dan, dat hij maar wat staat te praten. Maar verondersteld, dat God hem een gave heeft gegeven, dan zou het zijn predikgave krenken als hij zijn talent niet oefende, maar alles uit de boeken ontleende, zonder zijn talent op te wekken. Zo blijkt duidelijk, in dit geval, dat het krenkend is voor de gave des gebeds, als iemand zich aan een vast formulier bindt. Gaven en genaden worden beide door oefening vermeerderd, maar verloren wanneer men er geen gebruik van maakt.
- (5) Houdt, om de gave des gebeds, of stof voor het gebed te verkrijgen, veel omgang met God en met de Godvrezenden. Spreekt veel in de eenzaamheid met God. Als ge u ijverig toelegt op het gebed in de binnenkamer zal u dat behulpzaam zijn tot het huiselijk gebed, en u vrijmoedigheid geven in het bidden met anderen, ja, uw gezelschap, met wie u bidt, zal opmerken, dat u met Jezus zijt geweest. Waarlijk, vrienden, wij ervaren, dat wij er het best aan toe zijn, zowel in de huiselijke als in de openbare godsdienst, wanneer wij God in 't verborgen kunnen ontmoeten. De een handeling in de godsdienst bevordert de andere.

Door lezen leren wij lezen; door schrijven leren wij schrijven; door bidden zult u leren bidden.

- (6) Hebt ook omgang met hen die God vrezen en bezoekt dikwijls Christelijke gezelschappen. Evenals de goddelozen elkander aanzetten tot het kwade, zo ook moeten Gods kinderen elkander aanzetten tot liefde en tot goede werken. Evenals het voorbeeld van anderen kunnen ook de uitdrukkingen van anderen in het gebed u behulpzaam zijn.
- (7) Bidt om de Heilige Geest Gods. De Geest Gods verlicht ons in onze onwetendheid, ondersteunt ons in onze zwakheid, maakt ons levend in onze doodheid, vertroost ons in onze droefenis, kalmeert ons in onze vertwijfeling, en onderricht ons hoe wij ons moeten uitdrukken. "De Geest komt onze zwakheden te hulp; want wij, weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort" (Romeinen 7 1:26). Laat niemand zich inbeelden, dat dit een geestdrijverige fantasie is, of een zwaarmoedig droombeeld. Zij, die enige grondige kennis hebben van de godsdienst, weten, dat de bijstand des Geestes in het gebed een grote wezenlijkheid is, en zij die ermee spotten verkondigen slechts hun onkunde van God en de Godzaligheid.
- (8) In één woord, als u stof wilt hebben voor het gebed, overweegt dan uw noden. Maak een lijst op van uw goedertierenheden en overdenkt naarstig uw zonden. Overdenk de natuur der zonde, haar verzwaringen, haar droevige gevolgen, zowel in deze als in de toekomstige wereld. Als de zonde u een last was, zou zij u zuchtingen, kernringen, tranen en gebeden uitpersen. Als u uw plagen kende, zowel van uw lichaam als van uw ziel, zou dat u stof genoeg geven voor het gebed (2 Kron. 6:29) "Als zij erkennen, een ieder zijn plage, en zijn smart, en een ieder zijn handen in dit Huis uitbreiden zal; hoort Gij dan uit de hemel, en vergeef." Daar ziet gij, dat zelfkennis u behulpzaam zal zijn in het bidden.

Al zou een arme bedelaar niets anders doen dan Zijn zeere plekken tonen, dat zou als een krachtige welsprekendheid zijn. Raadpleegt het boek der consciëntie en u zult gemakkelijk een zware aanklacht tegen uzelf kunnen indienen. Waarlijk, vrienden, het komt mij zeer ongeloofwaardig voor, dat een redelijk mens het verborgen of huiselijk gebed zou nalaten wegens gebrek aan stof. Hebt u zoveel op anderen aan te merken, en bent u nochtans zulke volslagen vreemdelingen van uzelf? Weest zo goed mij deze een vraag in bedaardheid te beantwoorden: Hoe kan iemand, Wiens natuur beladen is met de schuld van ontelbare zonden, stof ontbreken voor belijdenis van zonden in het gebed? Hoe kunnen schepselen, die zoveel vergeving nodig hebben, die zo, veel behoeften hebben, die aan zovele gevaren zijn blootgesteld, gebrek hebben aan biddensstof? Hoe kunnen mensen die zovele onverdiende gunsten en goedertierenheden ontvangen stof tot dankzegging missen? Het is naar onze bevattings waarlijk verbazend, als mensen, bij slot van rekening, niet weten waar zij stof vandaan zullen halen.

2de. U besturingen gegeven hebbende ten opzichte van de stof, zal ik u nog enige besturingen geven in betrekking tot de wijze van bidden. Waarlijk, de gave des gebeds is maar van weinig nut zonder de genade des gebeds, evenals het lichaam maar een dode romp is zonder de ziel. De Geest der genade en der gebeden is van zo groot gewicht, dat, al zou iemand nog zoveel gaven hebben, als hij de genade des gebeds mist, zal hij maar beuzelen en vertoning maken, al zou hij spreken als een engel. Daarom, opdat u recht en Gode welbehaaglijk moogt bidden, (al zou ik het kunnen laten bij hetgeen ik in het leerstellig gedeelte over de aard van het gebed heb gezegd, namelijk, dat een voortdurend en dringend spreken tot God in Christus, door de Heilige Geest, alleen de rechte wijze van bidden is) zal ik u nochtans, in zoveel woorden, de vier volgende besturingen geven.

1. Stelt uzelf voor het aangezicht des Heeren. U bent weliswaar altijd voor Zijn aangezicht, maar u denkt daar niet altijd aan, u gelooft het niet zo vast, als het behoort. Tracht daarom, wanneer ge u tot God wendt, deze waarheid op uw hart in te drukken: "Ik ben nu voor de heerlijke Majesteit van hemel en aarde, de Hoge en Verhevene, die de eeuwigheid

bewoont." O met wat heilig ontzag moest uw ziel bezet zijn voor deze grote, deze ontzaggelijke, deze heilige God!

2. Roep de Goddelijke bijstand in. Zet, onder een besef van uw volstreckte onbekwaamheid, de zeilen uwer ziel bij, uitziende naar een bries van de hemel, zeggende: "*Ontwaak noordewind, en kom u zuiden wind, doorwaai mijn hof.*" O dat enig vuur van de hemelmijn offer mocht in brand steken, anders zal het als een klomp vlees zijn en geen waar brandoffer tot een liefelijke reuk den Heere.
3. Tracht kennis te krijgen van de hoedanigheden en eigenschappen van een recht gebed. Het is een eerbiedig gebed: God moet gediend worden met eerbied en godvruchtigheid. Het is een bidden in geloof: in geloof van aangenaam te zijn door de verdienste van Christus, in geloof van de te hulp koming van de Geest van Christus, in het geloof van Zijn bekwaamheid en gewilligheid om ons zalig te maken, betrouwde op Zijn verbond en belofte. Het is een bidden met het hart, ongeveinsd. Evenals Jakob tot zijn moeder zeide: "Als ik geveinsd handel, misschien zal mijn vader mij betasten, en ik zal in zijn ogen zijn als een bedrieger; zo zou ik een vloek over mij halen en niet een zegen (Gen. 27 :12); zo zeg ik ook tot u: *als u een bedrieger en geveinsde zijt, zal God u uitvinden, en u zult een vloek ontvangen in plaats van een zegen.* Het is een bidden met hoop en verwachting, gegrond op de barmhartigheid Gods door Christus. Het is een bidden met blijdschap en voldoening, want Hij ontmoet de vrolijke en die gerechtigheid doet. Het is een bidden met zachtmoedigheid en nederigheid, evenals een arme bedelaar, die aan de deur van een prins om een aalmoes vraagt. God houdt er van in lage valleien te wandelen: "Gij hebt de wens der zachtmoedigen gehoord." Het is een bidden in de Geest, een bidden in de Heilige Geest, die in de heiligen voorbidt. Het is een bidden in de Naam van uw Voorspraak in de hemel, met gebruikmaking van Zijn voorbedding en met een pleiten om Zijnentwille, evenals Daniël: "Doe uw aangezicht lichten over uw heiligdom, om des Heeren wille (Dan. 9 :17). Indien deze geestelijke hoedanigheden uw gebed vergezellen, dan zal het een liefelijke reuk den Heere zijn.
4. Tracht uw harten in een gepaste stemming te krijgen voor de verschillende delen van het gebed. Bij voorbeeld,
  - *in betrekking tot het begin, of de eerste aanspraak van uw gebed, moet u trachten onder een indruk van Gods oneindige volmaaktheid, en een gevoel van uw geringheid, boosheid en onwaardigheid te komen.*
  - In betrekking tot de belijdenis van zonde, moet u trachten die met schaamte, droefheid en zelfverfoeiing te verrichten. Tracht in uw smeking te bidden met een levendig besef van de waarde der genadegiften om welke u bidt, en met vurigheid en heiligen aandrang, ja, met een nederige aanhoudendheid: "Ik zal u niet laten gaan, tenzij u mij zegent."
  - In betrekking tot de dankzegging voor tijdelijke en geestelijke zegeningen, dit moet geschieden met bewondering van God en verlustiging in hem, met juichende blijdschap en vurige liefde, met een "wat zal ik de Heere vergelden voor alle Zijn weldaden aan mij bewezen?"
  - En ten laatste, in betrekking tot het slot van uw gebed, tracht te sluiten met een vast geloof, dat de Heere machtig en gewillig is meer dan overvloedig te doen, boven al vrat wij bidden of denken. Zo heb ik u overeenkomstig het woord besturingen gegeven, maar de Heere zelf moet u genade schenken er een goed gebruik van te maken.

Ik heb u nu enige besturing gegeven vóór het gebed; ook hoe u moet bidden, beide wat de stof van het gebed en de wijze van bidden betreft, en nu zal ik sluiten met

(3). ACHTERVOLGENDE regels tot uw besturing na het gebed.

1. Tracht u na het gebed de werkingen van uw hart onder het bidden te herinneren, opdat u vertroosting en blijdschap moogt hebben over hetgeen waarin u genade bij God hebt gevonden, en dat u een diepen indruk moogt omdragen van de gebreken welke u hebben aangekleefd. Het zou zeer nuttig zijn, als u altijd een korte aantekening maakte van de bijzondere werkzaamheid uwer ziel, en van de indrukken welke u onder het bidden in uw hart hebt ontvangen; velen hebben dit tot groot voordeel gedaan. Als de Heere zich onttrokken en u in hardheid, dodigheid en verwardheid heeft gelaten, dan hebt u dat te betreuren, de oorzaak daarvan te onderzoeken, te zien welke schuld op uw consciëntie ligt, welke scheiding maakt tussen God en u, en gaat dan, zo mogelijk, weder tot God in het verborgen, bejammert uw toestand en tracht als vrienden van God te scheiden, opdat u Hem de volgende maal, dat u tot Hem gaat als Vriend mag ontmoeten. Hebt gij, anderzijds, ervaren, dat God uw hart geopend, uw ziel verootmoedigd en vertederd, en Zichzelf aan u heeft geopenbaard, tekent dat aan voor volgende tijden, veracht de dag der kleine dingen niet, acht de minste verschijning van God niet gering, en prijst Hem voor Zijn genade.
2. Deelt uw bevinding mede aan hen van wie u hoopt, dat het hun iets goeds zal doen of uitwerken. Als sommige mensen wisten welk goed u door het gebed hebt gekregen, gelooft, dat het hen tot voordeel zou strekken, als zij hoorden, *dat deze ellendige riep en de Heere hem hoorde*. Waarlijk, zij die in het bidden Christus hebben gevonden, zouden wel willen dat alle anderen Hem ook vonden. O, zegt de gelovige, voornamelijk wanneer hij in zijn afzondering een armvol hemelse genietingen krijgt. O, dat anderen eens mochten ervaren en genieten wat mij bij zoete ondervinding ten deel valt. Gave God, dat mijn man, mijn vrouw, die vriend of buurman, deze liefelijkheid eens ondervonden, die in des Heeren weg wordt gevonden. Hoewel ik deze zoete beten alleen eet, zou ik zo gaarne willen, dat anderen die met mij deelachtig waren. Zij, die Christus in deze plicht hebben gevonden, zullen de kennis van hem gaarne aan anderen mededelen. Zo ging Andréas naar Simon en Filippus vond Nathanaël en zij waren beiden opgetogen, en riepen uit: "Wij hebben de Messias gevonden; wij hebben Hem gevonden." "Komt, hoort toe, o alle u die God vreest," zegt David, "en ik zal vertellen wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft." O vrienden, tracht u in de tussenpozen van het gebed te gewinnen aan heilige gesprekken met uw gezin. Wekt uw gezin op tot hun plicht, vertelt het uw vrouw en kinderen en dienstboden, wanneer u een geschikte gelegenheid hebt; spreekt met hen over de kostbaarheid der ziel, de noodzakelijkheid van genade, de uitnemendheid van Christus, de korthed des tijds, het groot gewicht der eeuwigheid, en hoe dicht zij bij de dood en het oordeel zijn. Indien u toch bij het morgen- of avondoffer afscheid van God neemt en de ganse dag geen woord meer over God of Zijn wegen tot uw familieleden tracht te spreken, zullen zij werkelijk niet geloven, dat u het ernstig met de godsdienst neemt en zij zullen het maar als een beuzeling aanmerken of zij zich met u in het gebed verenigen of niet.
3. Zie na het gebed uit en wacht op een antwoord. Wanneer iemand zijn smeekschrift aan zijn vorst heeft doen toekomen, zal hij soms jaren lang wachten al die tijd uitzijnde en verlangende naar een antwoord. Het is een ongemanierd spotten met God, evenals Pilatus te handelen, iets te vragen en dan geen antwoord te verwachten. Wees verloochend aan uw onwaardige gebeden en gerechtigheid, maar verwacht antwoord op grond van de waardige gerechtigheid en de voorbeding van Christus. Wacht in Zijn weg op een antwoord. Indien de beden, die u in het gebed tot God opzendt, van oneindig belang zijn indien er uw hemel, uw eeuwige zaligheid in begrepen zijn, met welk heilig ongeduld en met welke nederige onderwerping moest u een antwoord begeren. Hij die niets in een schip heeft te verliezen dan wat papier of pennen, of iets, dat maar weinig waarde heeft, bekommert zich weinig over wat van het schip zal worden of het drijft of zinkt, is hem geheel hetzelfde. Maar de koopman, die er zijn gehele vermogen met kan verliezen, ziet met ongeduld naar enig bericht uit; die heeft er menige angstige gedachte over. O, als dit schip eens verging, wat zou

er dan van mij en mijn huisgezin worden! Hij kan nauwelijks gemoedigd eten of drinken, of rustig slapen zolang hij niet hoort. dat het in veilige haven is.

Zo staat bij de goddeloze, die niets bezit, in Zijn gebeden niets op het spel. en daarom trekt hij er zich niets van aan hoe het er met afloopt. Wanneer hij om vergeving en genade bidt is hij zich de waarde daarvan niet bewust, hij schat zijn werelds bezit naar een veel hogere koers. Maar voor hem, die het om God te doen is, staat in Zijn gebeden alles, beide in deze en de toekomstige wereld, op het spel, want die weet, dat Zijn zaligheid er van afhangt, of hij deel heeft aan de vergeving der zonde, de gerechtigheid van Christus. en de vernieuwing zijner natuur. O, zegt hij, mijn ganse bezit is aan boord van dit schip, mijn kostelijke ziel, mijn eeuwig belang. O, als het verging, wat zal dan van mij worden. Dan ben ik eeuwig verloren. Er is een voortreffelijke lading in, mijn leven, mijn hoop, mijn hemel, mijn alles, zijn in dit schip; wat zou ik beginnen als die geweldige zeerover Satan het zou bemachtigen; als het zou worden verbrijzeld tegen een rots, of wegzinken in het drijfzand van mijn ongeloof! Daarom, wanneer hij gebeden heeft, bidt hij telkens weer, hij wacht op een antwoord en ziet uit en verlangt naar een antwoord. (Col. 4 :2) "Houdt sterk aan in het gebed en waakt in hetzelfde." Al hebben hengelaars uren lang gevist en niets gevangen, daarom breken zij hun snoer nog niet stuk en geven het op, maar zij halen de haak op, zien het aas na, of dat er misschien is afgevallen of verkeerd zit, en verbeteren het, en dan werpen zij het weder in. Zo moet u ook, wanneer u met ernst hebt gebeden en nochtans geen antwoord hebt ontvangen, nazien wat er verkeerd in geweest kan zijn; bidden dat de fouten verbeterd mogen worden, en weer op nieuw beginnen, volhardende in het gebed en zo doende kunt u voorspoedig zijn.

Arbeidt slechts om ervaren te worden in het antwoord op het gebed te onderscheiden. Het is een voornaam antwoord op het gebed, als het hart tot rust gekomen en in staat gesteld is om de zaak aan de Heere over te laten. God houdt Zijn eigen weg om het gebed te beantwoorden en wij kunnen er ons licht in vergissen. Wij kijken misschien aan de voordeur uit naar een antwoord en het komt aan de achterdeur in, en zodoende is, terwijl wij staan te wachten, de vriend die wij verwachten reeds in huis. De genade welke wij begeerden is ontvangen, alleen is zij in een weg gekomen waarin wij ze niet verwachten, en daarom kunnen wij ze licht over het hoofd zien. Wacht u daarom, dat u God niet aan uw weg bepaalt, of Hem aan uw tijd bindt.

4. Tenslotte, leeft overeenkomstig uw gebeden. Werken is noodzakelijk na het waken. Zij, die veel bidden en niets te werk stellen, vertrouwen God niet, maar verzoeken Hem eerder. Als u om uw dagelijks brood bidt, wees dan ook vlijtig in uw beroep en u mag het verwachten. Godsdienst zonder zijn beroep te behartigen is geestdrijverij, en een beroep zonder godsdienst is heidens; voegt die beide op de rechte tijd en wijze samen en zij zullen elkander wederkerig behulpzaam zijn. Laat het gebed gepaard gaan met praktijk. Maakt u op en doet het, en de Heere zal met u zijn. Als u tegen de zonde bidt, vermijdt dan de gelegenheden tot zondigen. Als u tegen dronkenschap bidt, vermijdt dan het gezelschap waar gedronken wordt. Wat, man, vrouw, zult u tot God bidden, dat ge u niet moogt branden, en nochtans in het vuur lopen? Waarlijk, dan spot u met God, maar u bespot uzelf nog meer. Als u om heiligheid bidt, hoort, en leest, en overpeinst, gebruikt de middelen, en verwacht dan, dat God een goede uitkomst zal geven. Wij worden vermaand *onze harten, mitsgaders de handen op te heffen tot God in de hemel.* Gelijk wij onze harten moeten opheffen in het bidden; zo moeten wij onze handen opheffen in het beoefenen. Wat is het een schande, dat wij zedelijk zouden doen, wat Mozes letterlijk deed, dat wij van de berg des gebeds afkomende, zodra wij die plaats hebben verlaten, de tafelen der wet verbreken.

De Heere helpe u deze regels te volgen ten opzichte van *uw volharden in het gebed.*